

VALLOMÁSOK A KÖZÖSSÉGRŐL

A BETÁNIA KÖZÖSSÉG TAGJAITÓL

HOGYAN ÉLED MEG A HITED A KÖZÖSSÉGBEN?

- A közösség elkötelezett tagjaként vállaltam a rendszeres imát, böjtöt és anyagi hozzájárulást. Szolgálok az első pénteki nyitott alkalmon a dicsőítésben és a közbenjárásban. Részt veszek a közösség havi két zárt alkalmán, valamint az éves lelkigyakorlaton. Ezen kívül, ha időm engedi, részt veszek Pécsen és máshol is evangelizációs alkalmon, virrasztásokon, közbenjárásokon és országos találkozó szervezésében, amikor Pécsen kerül megrendezésre.
- Mondhatni könnyedén, bár nem volt mindig így. Vannak küzdelmeim, de alapjaiban egyetértünk, illetve a keresztyén értékrendünk megegyezik. Idővel pedig testvérekké váltunk, ami szinte nagyobb kötelék, mint a vérszerinti testvéreinkkel lévő. Maga Jézus az, aki összeköt és meghívott bennünket.
- Szerintem a jó közösségnek hatalmas megtartó ereje van a hitben. Amikor hallod mások életében Isten csodáit, kezdted megnyitni a szívedet s akkor rádöbben, hogy a te életedben is ott vannak a hasonló csodák, ajándékok, amiket egyedül nem tudtál eddig felismerni. Hallod a tanításokat, buzdításokat és a tanúságokat, amit Jézus ma is megtesz, sokkal könnyebb elhinni, hogy Isten él, mint amikor egyedül vagyunk. „A hit hallásból fakad” Róm 10,17. Jó hallani és megtapasztalni egymás közt Isten szeretetét!
- Egyéni hitéletemet nagymértékben megerősíti a közösséghez tartozás. Megtámogatja, erősíti egyéni imaéletemet is. Megtapasztalom megtartó erejét, ugyanakkor azt is, hogy egész lényem jobban kiteljesedhet a közösség által. A dicsőítés – mint közösségünk alapvető karizmája - nélkülözhetetlen részévé vált életemnek, amely hatalmas élményt jelent akkor is, amikor testvéreimmel együtt dicsőítünk. Csodálatos Istent dicsőíteni egy, az Isten keresésében mindenre elszánt közösségben. Ebben a közösségben sokkal céltudatosabbá váltam, mert a konkrét vezetés miatt nagy segítséget kapok, kapunk egyéni lelki életünkben való előre haladásunkhoz is. Amióta ehhez a közösséghez tartozom, úgy látom, hitben sokat növekedhettem. Jó látni a perspektívát is, mert tapasztalom ennek a növekedésnek további lehetőségét is.
- Jó azt megélni, hogy a közösségben egy a hitünk. A katolikus hit, de ezen belül a lelkiség is. Számomra a karizmatikus lelkiség nem volt mindig egyértelmű, s nem tartozott mindig hozzá a hitemhez. Mióta talákoztam olyan testvérekkel, akik ezt hitelesen és szeretettel élém tarták az életükkel és a tanúságtételeikkel, a hitem fontos része a karizmatikusság: A Szentlélek fontossága, a Lélek ajándékai, karizmái, megnyilvánulásai.
- A közösségben ezt szabadon élhetem meg, míg más közegben több esetben kinéznek sajnos miatta. A közösség számomra az a megtartó erő, ami segít nekem megmaradni Jézus útján. Figyelmeztetnek, ha eltávolodok, és testvéri közösségként mellettem álltak sokszor, amikor bajba kerültem. A közösség számomra a szeretet gyakorlásának és megélésének a helye. De a megbocsátásnak is, és ez is nagyon fontos. Ebben a kettőben: szeretet és megbocsátás tudom én leginkább gyakorlattá váltani a hitemet, vagyis a hitemet megvallani.
- A szeretet cselekvő szolgálatait által erősítjük egymást és a ránk bízottakat, amely oda-vissza hat.
- Szabadon, nem vagyok egyedül sem örömben, sem bajban.

SZERINTED MI AZ OKA, HOGY A KÖZÖSSÉGEK MÉG MINDIG FENN ÁLL?

- Szerintem az, hogy nem mi választottuk egymást, hanem Jézus választott és hozott össze minket.
- Mert maga Jézus így akarja. Az Ő kegyelméből vagyunk még mindig egy közösség.
- Talán az első fő ok az, hogy mindig Istendicsérettel kezdünk, s hívjuk a Szentlelket. A másik, hogy ugyanazt az Istent keressük hasonló irányban, módszerekkel, lelkiségben. És nem hátráltat minket a napi egyéni ima és heti böjt sem. :)
- Határozott, világos vezetést kapunk; a közösség egy irányba tart. Ebben a közösségben mindenki tudja, hogy merre van az „előre”. Mindenki megtapasztalja azt, hogy ez a közösség hatalmas lehetőség a lelki növekedésre. A közösség minden tagja életkortól függetlenül erőteljesen elkötelezett. A közösség folyamatosan „dolgozik” azon, hogy tagjai egyre jobban megismerjék és segítsék, támogassák egymást mind lelkileg, mind különböző szükség helyzetekben. Itt megtapasztaljuk azt is, hogy Isten számít ránk a különböző szolgálatokban is. A közösség szisztematikusan építkezik is, tehát befogadó, azaz nyitott mindazok csatlakozási szándéka felé, akik készek azonosulni a közösség karizmájával, értékrendjével, szolgálataival, stb.
- Valószínűleg az lehet, hogy Isten akarja, hogy fennálljon a közösség. Szerintem ez a legfőbb oka. És Ő ehhez meg is ad minden segítséget nekünk. Isten akarja ezt a közösséget, terve van vele.
- Egy az utunk, a célunk, melyben következetesen kitartunk, esendőségeink ellenére is.
- Kegyelem, dicsőítés, a vezető hitelessége, tudom, hogy őt Isten vezeti, az Isten igazolja Őt, van tekintélye. Tett és a szó összhangban van, elkötelezettek a tagok. Töreksenek jobbá válni, keresik Isten akaratát. Kifelé van evangelizáció.

HOGYAN KERÜLTÉL EBBE A KÖZÖSSÉGBE?

- Meghívott a közösségvezető feleségemmel együtt és rövid ismerkedés után igent mondtunk.
- Amikor Pécsre költöztünk nem volt itteni közösségem, ezért hónapokig kértem Istent, hogy a nekem való legjobbat adja meg.
- Elkezdtem járni az akkor még 2 hetente tartandó dicsőítésekre, amit a Betánia tartott. Ugyanis szeretek énekelni. A sokadik alkalom volt, mikor a vezető odajött hozzám (a Szentlélek ösztönzésére,) és megkérdezte, szeretnék-e közösségbe járni...
- Korábban már 20 éve egy másik karizmatikus közösség tagja voltam. Vágytam arra, hogy még előbb kapcsolatom legyen Istennel (a dicsőítésben is), aktívabban részt vehessek a szolgálatokban is. Ezért először a Betánia Közösség első pénteki dicsőítéseibe csatlakoztam be (szolgálóként is), majd eljöttem régi közösségemből, és feleségemmel együtt csatlakoztunk a Betánia Közösséghez.
- A házasságkötésünk után közösséget kerestünk. Én is és a férjem is jártunk külön előtte közösségbe, de egy helyre szerettünk volna. A Betánia Közösség nyitott volt, mondták, hogy szeretettel várnának minket, mi pedig igent mondtunk.
- Az alapozást ugyanabban a közösségben kaptuk sok éve. Most meghívással kerültünk ide.

SZERETSZ-E EBBE A KÖZÖSSÉGBE TARTOZNI, HA IGEN, MIÉRT?

- Igen, szeretek. A közösség abban segít, hogy tükröt tart (amikor már kezdem azt hinni, hogy szinte tökéletes vagyok) megerősít (amikor kudarcok miatt már-már "feladnám"=letargiába süppedek, minden mindegy érzésbe) bátorít (amikor félelmek kerítenek a hatalmukba), megtart (amikor megpróbáltatások, szenvedések érnek) hordoz (amikor testileg vagy lelkileg beteg vagyok) de legfőképpen és mindenek előtt ELFOGAD, úgy, ahogy vagyok, álarcok nélkül!
- Szeretek ebbe a közösségbe tartozni. Mert úgy érzem, hogy elfogadnak és nagyon sokat formáltak ez idő alatt.
- Igen, szeretek. Itt gyógyulni tudok, növekedni mind a hitben, mind a szeretetben, s a többi erényekben egyaránt. Szeretve és fontosnak érzem magam a társaimtól, főleg a vezetőimtől.
- Az az út, amelyen járunk együtt, az tetszik nekem. És itt fontosak a kitűzött célok... számon vagyunk kérve, persze szeretettel...
- Igen, szeretek. Nyilván nem könnyű mindig. Hűség kell hozzá, de itt testvéreket találtam. Nem csak csoporttársakat, vagy ilyesmi, hanem tényleg olyan embereket, akikkel erősebb kötelék fűz össze, mint a vérszerinti családommal.
- Igen, mert a közösségem tagjain keresztül is megtapasztalható Isten cselekvő jelenléte, egyik vagyunk Ő benne, Ő általa és Ővele - és ezt igyekszünk megmutatni, megélni.
- Igen, itt önmagam lehetek, segít az Istenhez vezető úton, vannak testvéreim, akik egyben a barátaim is. Körül vesz az elfogadás és a szeretet, Köztük van Isten országa.

MILYEN KAPCSOLATBAN VAN A KÖZÖSSÉGEK AZ EGYHÁZZAL?

- Közvetlen plébániához nem tartozunk, de szokott lenni egyes plébániákhoz kapcsolódó időszakos szolgálata a közösségnek, például ilyen a pünkösdi virrasztás.
- A kapcsolatot az egyházvezetéssel a vezetőnk tartja, illetve mindenki ott kapcsolódik ebbe bele, ahol tud. Pl. különböző szolgálatok a szentmiséken, templomokban szerte a városban (gitározás, éneklés, ministrálás, közbenjárás ...stb).
- A közösség tagjai egyenként is kiveszik részüket a lakóhelyük szerinti plébánia életéből, ki-ki adományainak, képességeinek, hivatásának, illetve a helyi szükségleteknek megfelelően. Másrészt közösségi szinten is kapcsolódunk Egyházmegyénken belüli plébániákhoz, különböző szolgálatokkal.
- Igyekszünk jó kapcsolatot tartani az egyházmegyével, és szükségünk van az Egyház áldására, küldésére, a püspök atya szeretetére. Hűségesek akarunk lenni az Egyházhoz. A hitben is és a szolgálatokban is.
- A közösség a tevékenységéből adódóan igyekszik az egyház tanításának, iránymutatásának megfelelni - egy lenni- az Egyházzal!